

چرتکه

سرنوشت نامشخص

۳۰ هزار میلیارد تومان از درآمد دولت

بخش اقتصاد– کارت‌های بازرگانی یکبار مصرف روز به روز قدرت می‌گیرند و دعوای اتاق‌های بازرگانی با سازمان‌های صمت استانها برای این موضوع بیشتر و بیشتر می‌شود؛ در حالیکه سامانه‌ای طراحی شده که این مشکل را حل کند.

کارت‌های بازرگانی این روزها نشانمان بیش از هر زمان دیگری بر سر زبان‌ها است. دولت می‌گوید که برخی برای فرارهای مالیاتی و عدم پرداخت حقوق و عوارض گمرکی، به استفاده ز این کارت‌ها روی آورده‌اند؛ اتاق بازرگانی هم می‌گوید که با مقررات سختگیرانه دولت برای بازگشت ارز حاصل از صادرات، بسیاری به استفاده از کارت‌های بازرگانی یکباره مصرف روی آورده‌اند تا بلکه تعهدی بابت بازگشت ارز حاصل از صادرات ندهند و بنابراین فشار بر روی بازرگانان شناسنامه‌دار بیشتر شود.

در این میان، دولت و برخی دستگاههای دیگر بر این باورند که راه‌اندازی سامانه‌ای منسجم برای صدور و تمدید کارت‌های بازرگانی می‌تواند راه را بر همه اینغدغغه‌ها ببندد و کار را به نحوی پیش ببرد که نتوان مشکل دیگری را بر سر راه عملکرد کارت‌های بازرگانی دید؛ به همین خاطر سامانه‌ای طراحی شده که اگرچه هنوز هم لینک موثری با اتاق‌های بازرگانی برقرار نکرده است، اما عملیاتی شدن آن می‌تواند مشکل صدور کارت‌های بازرگانی بلامحل را حل و فصل کند.

آنگونه که قانون می‌گوید، مسئولیت صدور کارت‌های بازرگانی با اتاق بازرگانی است و تأیید نهایی آن در دست سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت؛ اما همین موضوع سبب شده تا سازمان‌های صنعت مدعی باشند که مسئولیت صدور کارت‌های بازرگانی با آنها نیست و اتاق‌های بازرگانی هم صرفا خود را یک اپراتور برای صدور کارتهای بازرگانی بدانند و معتقد باشند که سازمانهای صنعت، معدن و تجارت مهر تأیید نهایی را بر صدور کارتهای بازرگانی می‌زنند و بنابراین اگر مشکلی هم وجود دارد، باید از جانب آنها پیگیری شود.

نکته حائز اهمیت در این میان، بند ط ماده ۶ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز است که صحبت از طراحی سامانه‌ای متصل به اتاق‌های بازرگانی و سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت است که می‌تواند یک فرآیند شفاف را پیش روی صدور کارتهای بازرگانی قرار داده و ریسک صدور کارت‌های بازرگانی یکبار مصرف را به حداقل برساند. در این میان مطابق با آنچه که در فرآیند طراحی و راه اندازی این سامانه در نظر گرفته شده است،

اتاق بازرگانی مسئولیت ارسال بر خط اطلاعات به سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت را دارد، در حالیکه اتاق بازرگانی هم معتقد است که سامانه‌ای را خود برای صدور کارتهای بازرگانی در اختیار دارد و سامانه طراحی شده مطابق با قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، باید با این سامانه موجود در اتاق بازرگانی یینک شود، اینجا است که اختلافات آغاز می‌شود و کار به سرانجام لازم نمی‌رسد.

در این میان سازمان صنعت، معدن و تجارت می‌گوید که گاهی اوقات با مشاهده نخطی در استفاده از کارتهای بازرگانی، مراتب را جهت ابطال کارت به اتاق‌های بازرگانی ارجاع می‌دهد، اما بعضا چند ماه زمان سپری می‌شود تا ابطال به دست اتاق‌های بازرگانی صورت گیرد، بنابراین در همین مدت زمان، باز هم کارت بازرگانی مستحق ابطال، به حیات خود ادامه می‌دهد و تخلفات زیادی را ممکن است رقم بزند.

بررسی‌های صورت گرفته از سوی مراجع ذی‌صلاح هم البته به نوعی این گفته سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت را تأیید می‌کند و گواه آن هم، ۳۰ هزار میلیارد تومان پول است که از کف دولت می‌رود و به نوعی ۲۸ هزار میلیارد تومان آن بابت فرارهای مالیاتی ناشی از کارتهای بازرگانی بدون نام و نشان است و دو هزار میلیارد تومان آن هم به عدم پرداخت حقوق و عوارض گمرکی مربوط می‌شود که سوءاستفاده‌کنندگان از کارتهای بازرگانی، از حقوق و درآمدهای دولتی می‌بلعند.

در این میان سامانه‌ای که به این منظور طراحی شده چنانچه در دعوای سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت و اتاق بازرگانی به نتیجه برسد، می‌تواند به سرعت از صدور کارتهای بازرگانی صوری جلوگیری کرده و شرایطی را فراهم آورد که درازنده کارت بازرگانی، به شفافیت اطلاعات خود را به سامانه ارایه داده و در واقع، با لینکی که میان سازمان‌های امور مالیاتی و گمرک جمهوری اسلامی ایران برقرار می‌شود، از فرارهای مالیاتی جلوگیری شود، اما مسئولان و مشاوران ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز بر این باورند که اگرچه سازمانهای صمت، همکاری خوبی را برای راه‌اندازی این سامانه صورت داده‌اند، اما اتاق‌های بازرگانی هنوز هم گام‌های موثری برنداشته‌اند و علیرغم جلسات مکرری که میان اتاق بازرگانی، وزارت صمت و طراحان سامانه برگزار شده است، اما کار هنوز به نتیجه لازم نرسیده است.

در واقع راه‌اندازی این سامانه سبب خواهد شد تا از صدور کارتهای صوری بازرگانی جلوگیری شود و چنانچه که مدارک متقاضی کامل هم باشد، ظرف ده دقیقه بتوان تأیید یا رد آن را صورت داد و با لینکی که سامانه میان تمامی مراجع به صورت آنلاین برقرار خواهد کرد، از صدور کارت بازرگانی برای افراد فاقد شرایط جلوگیری شود؛ اینجا است که می‌توان بساط کارتهای بازرگانی صوری را برچید.

تمام این‌ها در شرایطی است که در شهریورماه امسال، شورای راهبردی انفورماتیک وزارت صمت نیز برای حل مشکل تبادل اطلاعات میان وزارت صمت و اتاق بازرگانی ایران، جلساتی را برگزار کرده است که ادامه آن، با ورود وزیر فعلی صنعت به این وزارتخانه، ادامه یافته است، به نحوی که در آذرماه امسال نیز جلساتی مجدد میان دولت و اتاق بازرگانی برگزار شده که مقرر شده تا ظرف مدت یکماه بتوان این لینک را برقرار کرد. حال این یک ماه، چند روزی است که تمام شده و کار منتظر اجرائی شدن از سوی اتاق بازرگانی ایران است.

آمارهای رسمی دست اندرکاران سامانه ساماندهی کارتهای بازرگانی حکایت از آن دارد که از ۳۸ هزار کارت بازرگانی ۲۶۸۰ کارت پرونده مالیاتی ندارند و همین موضوع نشان می‌دهد که فرارهای مالیاتی کارتهای بازرگانی از کجا آب می‌خورد. البته این اطلاعات از تقاطع‌گیری‌های سامانه فعلی صدور کارتهای بازرگانی با برخی سامانه‌های سازمان امور مالیاتی و گمرک به دست آمده است.

{اقتصاد}

چرا دولت رقیب اصلی بخش خصوصی است؟

کاهش درآمدهای مالیاتی به دلیل بزرگ بودن دولت

دولتی به بخش خصوصی اتفاق افتاد، بنگاه‌های اقتصادی و کارخانه‌ها به مرور تضعیف شده و به تعطیلی کشانده شدند.

رئیس خانه صنعت، معدن و تجارت ایران یادآوری کرد: اکنون دولت تمام تلاش خود را می‌کند تا کمبود بودجه را از طریق مالیات از بخش خصوصی جبران کند درحالی که باید این مالیات از

بسیاری از سازمان‌های دولتی دریافت می‌شد، اما بزرگ بودن دولت موجب کاهش درآمدهای مالیاتی و افزایش هزینه‌های جاری شده است.

برنامه استخدام یک نفر در ازای ۴ بازنشسته به سرانجام نرسید

وی تصریح کرد: قرار بود دولت در برنامه‌ای، به ازای هر ۴ نفر بازنشسته، یک نفر را استخدام کند، اما شاهدیم این اتاق نیفتاده است و تعداد بازنشستگان دولتی بسیار پایین است.

سه‌م شرکت‌های دولتی در بودجه ۹۸، ۵۱ درصد افزایش یافته است

حسین محمودی اصل کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با خبرنگار صنعت، تجارت و کشاورزی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، اظهار کرد: دولت‌ها در برنامه ششم موظف شده بودند تا هر سال ۱۵ درصد کوچک‌تر شوند و سازوکار این موضوع با واگذاری‌ها به بخش خصوصی ستجیده شده بود.

وی افزود: به عنوان مثال اکنون فقط ۱۵ درصد

سهام شرکت خودروسازی سایپا در دست دولت است، اما از آنجایی که شرکت‌های زیرمجموعه دولتی‌ها سهام این شرکت را خریدند، به طور عملی دولت نظر نهایی را در هیئت مدیره این شرکت می‌دهد.

محمودی اصل تصریح کرد: سایه انداختن حاکمیت دولتی در شرکت‌ها و کارخانه‌های مختلف موجب شده تا این شرکت‌ها تبدیل به حیات خلوت دولتی‌ها شوند و در امور مختلف از آنها بهره‌برداری شود.

این کارشناس اقتصادی با تأکید بر این موضوع که کوچک‌تر شدن دولت اتفاق نیفتاده است، گفت: سه‌م شرکت‌های دولتی در بودجه ۹۸ به میزان ۵۱ درصد افزایش یافته و این موضوع نشان‌دهنده آن است که نه تنها دولت کوچک نشده، بلکه در حال رشد است.

وی ادامه داد: متأسفانه مجلس شورای اسلامی و حتی خود دولت نظارت کاملی بر این بدنه عریض و طویل دولتی ندارند و این موضوع سبب رشد لجام گسیخته بدنه دولتی در سال‌های اخیر شده است.

محمودی اصل تأکید کرد: علاوه بر این ضرها، بزرگ شدن دولت موجب تضعیف بخش خصوصی شده و می‌بینیم که نظرات بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌های مهم اقتصادی به کار گرفته نمی‌شود و در نتیجه بخش خصوصی انگیزه خود را برای حضور فعال در تصمیمات اقتصادی کشور و همچنین توسعه اقتصادی از دست داده است.

این کارشناس اقتصادی ادامه داد: این موضوع را می‌توان در تصویب قانون پیمان سپاری ارزی به طور مشخص دید که با وجود مخالفت‌های بخش خصوصی این قانون به تصویب رسید و اکنون شاهدیم که پس از چند ماه از اجرای آن موجب کاهش صادرات کشور و ضرر و زیان مالی شده است.

هیئت مدیره شرکت شهرک‌های صنعتی تهران در گفت‌وگو با خبرنگار صنعت، تجارت و کشاورزی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، اظهار کرد: اکنون شاهدیم که اقتصاد کشور بالغ‌بر ۸۰ درصد دولتی شده است و درواقع نقش بخش خصوصی و دولت عوض شده است.

دولت، رقیب اصلی بخش خصوصی است
وی افزود: زمانی که دولت دارای شرکت‌های متعدد در حوزه‌های مختلف صنعتی، تجاری و معدنی است، می‌توان گفت: دولت رقیب بخش خصوصی شده است و این موضوع بر عملکرد و نحوه مدیریت مدیران دولتی تأثیر گذاشته است.

صدری اضافه کرد: از آنجایی که مدیریت دولتی یک مدیریت گذران و موقتی است، نمی‌تواند آطور که باید و شاید به وظایف خود به درستی عمل کند و اکنون شاهدیم که مدیران دولتی در سال‌های گذشته نتوانسته‌اند در حوزه برندسازی در صنعت موفق باشند. رئیس اسبق خانه صنعت، معدن و تجارت جوانان یادآوری کرد: حاکمیت این نوع مدیران با نگاه سیاسی آنها بر شرکت‌های مختلف موجب شده تا عملکرد این نوع شرکت‌ها همراه با آزمون و خطا باشد و در نهایت به ضرر و زیان ختم شود.

بزرگ بودن دولت موجب کاهش هزینه‌های مالیاتی و افزایش هزینه‌های جاری شده است

در ادامه عبدالوهاب سهل‌آبادی رئیس خانه صنعت، معدن و تجارت ایران در گفت‌وگو با خبرنگار صنعت، تجارت و کشاورزی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، اظهار کرد: امروزه یکی از مشکلات کشور، بزرگ بودن دولت است.

وی افزود: بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی، قرار بود با جدا شدن دولت بخش خصوصی شاکله اصلی دولت کوچک‌تر شود، اما این اتفاق نه‌تنها نیفتاد بلکه خصوصی‌سازی نتیجه معکوس داشت.

سهل‌آبادی تأکید کرد: با توجه به رانتهایی که در واگذاری شرکت‌های

بخش اقتصاد– قرار بود با جدا شدن دولت از بخش خصوصی، دولت کوچک‌تر شود اما این اتفاق نه تنها نیفتاد بلکه خصوصی‌سازی نتیجه معکوس داشت.

همیشه نگرانی بخش خصوصی از ورود دولت به نهادهای بخش خصوصی مورد توجه بوده است، اینکه امروز در بخش خصوصی تعداد زیادی از صندلی‌های این حوزه توسط مدیران دولتی اشغال شده باعث رنجش خاطر مدیران در بخش خصوصی شده است.

از سوی دیگر اینکه دولتمردان همیشه توسعه بخش خصوصی و واگذاری حوزه عملیاتی در اقتصاد به بنگاه‌های خصوصی را حداقل در سطح شعارهای انتخاباتی به منظور جلب نظر مردم سر داده‌اند، قابل انکار نیست.

سوال مهم اینجاست که چرا بخش دولتی در سراسر دنیا در حوزه اقتصاد موفق نبوده و در نهایت مجبور شده که کوچک و جمع و جور بشود و بخش های اقتصادی را به بخش خصوصی و مردم واگذار کند؟

در پاسخ به این سوال مهم باید شناخت مناسبی از جایگاه دولت و بخش خصوصی به دست آوریم، اینکه هر کدام از این بخش‌ها به چه دلیل دارای جایگاه منحصر به فرد بوده و چنانچه جایگاه این دو بخش مورد تعرض قرار گیرد، چه نتایج خسارت باری به همراه خواهد داشت.

درباره این موضوع‌ها با چند تن از صاحب‌نظران به گفت‌وگو پرداخته‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

علیرضا شیرمحمدی کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران جوان، اظهار کرد: دولت در هر کشور در جایگاه عقل نظری و به مثابه چشم و مردم در جایگاه عقل عملی و به

مثابه پا قرار گرفته‌اند، دولت به مثابه چشم و مردم به مثابه پا هر کدام در حوزه ای دارای کارکردهای متفاوتی هستند که به‌طور مسلم نمی‌توان این کارکردها را با یکدیگر آمیخته کرد و اگر این اختلاط ایجاد شود، طبیعی است که نمی‌توان انتظار داشت، هر کدام بتوانند وظیفه خود را به درستی انجام دهند. هرچند که ارتباط بین این دو را نمی‌توان انکار کرد.

وی افزود: با این تفسیر به طور مثال مفاهیمی مانند درآمد و زمان برای هر کدام از این حوزه ا دارای اولویت‌های متفاوتی است. زمان برای دولت آنقدر که برای مردم دارای اهمیت است، شاید از اولویت‌ها نباشد و این در حالی است که دو مفهوم فوق برای مردم، بنگاه‌ها و فعالان اقتصادی، تشکل‌ها و اتحادیه‌ها دارای اولویت ویژه است.

شیرمحمدی تأکید کرد: مفاهیمی مانند امنیت و سیاست خارجی از اولویت‌های اولیه دولت بوده و برای مردم دارای کارکردی عملیاتی نیست و مردم در این حوزه‌ها نمی‌توانند کارکردی داشته باشند.

کارشناس اقتصادی گفت: زمانیکه تفکر دولتی در جایگاه حوزه عملی قرار می‌گیرد با مفاهیمی چون زمان و درآمد به عنوان مواردی اولویت دار برخورد نمی‌کند به دلیل اینکه سال‌ها آن مفاهیم را به عنوانی اولویت نشناخته و با آن خو نگرفته است.

وی اضافه کرد: چنانکه اگر بنگاه‌های خصوصی در جایگاه دولت قرار گیرند با مفاهیمی چون امنیت و سیاست داخلی و خارجی به عنوان مواردی اولویت دار برخورد نخواهند کرد و مسلما دچار انحراف در برنامه ریزی و عملیات خواهند شد.

۸۰ درصد اقتصاد کشور، دولتی است

علی صدری رئیس اسبق خانه صنعت، معدن و تجارت جوانان و عضو

سدسازی در ایران از نقطه آغاز تاکنون

اکنون دیگر خبری از شرکت‌های خارجی در ایران در این حوزه نیست، چراکه توانسته‌ایم در این بخش به خودکفایی برسیم.

ترین‌های سدسازی ایران

هم‌چنین از جمله سدهای در دست بهره‌برداری ایران می‌توان به سد کارون ۳ با ارتفاع ۲۳۰ متر از پی به عنوان بلندترین سد بتنی کشور یاد کرد؛ سد گتوند علیا با ارتفاع ۱۸۲ متر از پی بلندترین سد خاکی و سد جگین با ارتفاع ۸۰ متر از پی و حجم مخزن ۳۰۰ میلیون مترمکعب در رقوم نرمال، بلندترین سد بتن غلطکی در کشور است. بلندترین طول تاج نیز مربوط به سد چانه‌نیمه ۴ با طول تاج بیش از ۱۵ کیلومتر و حجم مخزن ۸۲۰ میلیون مترمکعب در رقوم نرمال در مرز بین ایران و افغانستان و بیش‌ترین حجم مخزن نیز مربوط به سد کرخه با حجم مخزن ۵۳۴۷ میلیون مترمکعب در رقوم نرمال می‌شود.

علاوه‌بر این بلندترین سد مرزی مشترک بین دو کشور، سد دوستی با ارتفاع ۷۹ متر از پی و حجم مخزن ۱۲۲۳ میلیون مترمکعب بین ایران و افغانستان و بیش‌ترین حجم مخزن سد مرزی مشترک بین دو کشور برای سد خداآفرین با حجم مخزن ۱۶۱۲ میلیون مترمکعب در رقوم نرمال بین ایران و آذربایجان هستند

برنامه تامین آب، ظرفیت آب تنظیمی سدها (غیرمرزی) مقرر شده است که در طول برنامه، ۱۴۰۱ میلیون مترمکعب اضافه شود که در سال ۱۳۹۶، این هدف ۱۳۲ میلیون مترمکعب بوده و عملکرد این فعالیت بالغ بر ۱۱۲ میلیون مترمکعب بوده‌است.

هم‌چنین در ظرفیت آب تنظیمی سدها (مرزی) مقرر شده که در طول سال‌های برنامه ششم توسعه، ۲۸۵۷ میلیون مترمکعب ظرفیت تنظیم اضافه شود که در سال ۱۳۹۶، این هدف، ۳۱۴ میلیون مترمکعب بوده و عملکرد هم بالغ بر ۲۲۸ میلیون مترمکعب اعلام شده است.

خودکفایی ایران در حوزه سدسازی

اما در این بین می‌توان با بررسی عملکرد ایران در حوزه ساخت سد به این موضوع اشاره کرد که در سال‌های قبل از انقلاب اسلامی، سدسازی در ایران، توسط کشورهای مختلف به‌عنوان متولی و مشاور صورت می‌گرفت اما اکنون شرکت‌های ایرانی متعددی برای ساخت سد آماده هستند؛ در آن زمان شرکت‌های ایمپرجیلو، باستان – دایهو، پورا تریش، تکنو پروم اکسپورت، دلبیلو، آ.آر. دی، ساسر، کوماگایی گومی، لوزان – پور – لوزینگر و موریسون نودسون به همراه چهار شرکت ایرانی عملیات ساخت سد در ایران را انجام می‌دادند اما

بخش اقتصاد– ماجرای سدسازی در ایران از سال‌های پایانی دهه ۲۰ آغاز شد، اما پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ظرفیت‌های بسیاری برای توسعه سدسازی به‌وجود آمد تا جایی‌که اکنون بر اساس آمار کمیسیون بین‌المللی سدهای بزرگ (ICOLD)، ایران در منطقه، پس از ترکیه، رتبه دوم و در جهان، رتبه هفدهم را در حوزه سدسازی دارد.

به‌گزارش ایسنا، تاکنون ۱۷۲ سد ملی در سطح ایران به بهره‌برداری رسیده که از این تعداد، ۱۹ طرح مربوط به قبل از انقلاب اسلامی و مابقی به بعد از انقلاب مربوط می‌شود؛ البته روند سدسازی در آن زمان، بسیار کند بود، به‌گونه‌ای که در دولت‌های اول و دوم تنها یک سد، در دولت سوم، سه سد و در دولت پنجم نیز دو سد مورد بهره‌برداری قرار گرفت. اما از دولت ششم و هفتم می‌توان به‌عنوان دولت‌های میانه‌رو در سدسازی یاد کرد، چراکه در هر کدام از آن‌ها، تنها ۱۲ سد به بهره‌برداری رسید. این در شرایطی است که پس از دولت ششم، با حجم وسیع سدسازی مواجه شدیم، به‌طوری که تنها در دولت هشتم، ۳۵ سد به مدار بهره‌برداری وارد شد.

دولت دهم علمدار سدسازی در ایران

در ادامه این روند، در دولت بعد یعنی دولت نهم، از اول مهرماه سال ۱۳۸۴ تا پایان شهریورماه سال ۱۳۸۸، بالغ بر ۱۸ سد به‌بهره‌برداری رسید اما قله سدسازی در دولت دهم و با تعداد ۳۹ سد قرار داشت. پس از آن، دولت تدبیر و امید، به‌طور جدی در بحث سدسازی مورد انتقاد قرار گرفت و همین مساله موجب شد که تعداد سدهای بهره‌برداری شده در این دولت، با کاهش روبرو شود و دولت یازدهم، ۲۵ سد و دولت دوازدهم نیز تنها سه سد را به‌بهره‌برداری برساند. اما درمجموع طی این سال‌ها، ۱۷۲ سد به ظرفیت ۵۱۷۶۵ میلیون مترمکعب به‌بهره‌برداری رسیده و براساس برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، اکنون ۶۷۲ سد در دست بهره‌برداری، ۱۲۰ سد در دست ساخت و ۱۷۶ سد در دست مطالعه قرار دارد.

فقدان طرح جدید سدسازی طی شش یا هفت سال اخیر

در این باره، محمد حاج‌رسولی‌ها – مدیرعامل شرکت مدیریت منابع آب ایران – به ایسنا گفت: در حال حاضر ۱۲۰ سد نیمه تمام در حال ساخت در ایران وجود دارد که از این تعداد، ۴۳ سد هدف شرب را به‌دنبال دارد و باید حداکثر تا پایان برنامه ششم، به مدار بهره‌برداری وارد شود اما باید اعلام کرد کهاجرای این طرح‌ها به بیش از ۱۵ هزار میلیارد تومان سرمایه نیاز دارد. هم‌چنین در طرح رزیایی و بازنگری سدها، مقرر شد که این ۴۳ سد به طور حتم اجرائی شود. وی با تأکید به این موضوع که هیچ طرح جدیدی طی شش یا هفت سال اخیر در حوزه سدسازی ایجاد نشده و دولت خود را موظف به تکمیل طرح‌های گذشته می‌داند، تأکید کرد: ۴۰ درصد سدها، در برنامه پنجم و ششم توسعه به مدار بهره‌رداری وارد شده است و نمی‌توان سدهایی را که با هدف شرب ساخته و روی آن‌ها برنامه‌ریزی شده است را کنتر گذاشت و به همین دلیل باید ۴۳ سد مذکور حتما تا پایان برنامه ششم به مدار بهره‌برداری وارد شود.

۴۳ سد تا پایان برنامه ششم بهره‌برداری می‌شود

این موضوع به این معناست که تا پایان برنامه ششم، تعداد سدهای ساخته شده در دولت دوازدهم نیز افزایش چشمگیری خواهد یافت؛ چراکه براساس عملکرد اهداف تعیین شده بر اساس سند تفصیلی برنامه ششم توسعه و در سرفصل

آگهی مزایده

اداره کل آموزش و پرورش استان گیلان درنظر دارد براساس آیین‌نامه اجرایی ماده ۵ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) یک باب مغازه واقع در حوزه آموزش و پرورش ناحیه دو رشت را به‌صورت عقد اجاره سه ساله با قیمت پایه کارشناسی ماهیانه یکصد و پانزده میلیون ریال (۱۱۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال) از طریق آگهی عمومی به متقاضیان واجد شرایط واگذار نماید.

مهلت بازدید و دریافت شرایط: از تاریخ نشر آگهی به مدت سه (۳) روز

تلفن تماس: ۰۱۳ – ۳۳۳۳۲۸۶۲

دریافت اوراق شرایط مزایده: از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس: setadiran.ir

جهان آرای

مدیر کل آموزش و پرورش استان گیلان